

Sygn. akt *XVII AmE 113/22*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2023 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	SSO Maciej Kruszyński
------------------	-----------------------

po rozpoznaniu 6 lutego 2023 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania (...) **S.A. w G.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

z udziałem zainteresowanych: (...) S.A. w G., B. I.

o ustalenie, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej było uzasadnione

na skutek odwołania (...) S.A. w G. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 2 grudnia 2021 roku, nr (...)

1. oddala odwołanie;

2. zasądza od (...) S.A. w G. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Maciej Kruszyński

Sygn. akt *XVII AmE 113/22*

Uzasadnienie wyroku z 6 lutego 2023 r.

Decyzją z 2 grudnia 2021 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na podstawie art. 8 ust. 1 w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716 z późn. zm.) oraz w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 22 listopada 2017 r. Pani B. I. zam. w miejscowości S. (...) ((...)-(...) J.), w sprawie spornej dotyczącej nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości zlokalizowanej w miejscowości S. (...) ((...)-(...) J.), postanowił stwierdzić, że wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej do ww. nieruchomości, na zlecenie (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G., al. (...), przez (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G., ul. (...), było nieuzasadnione.

Strona powodowa zaskarżyła ww. decyzję w całości. Zaskarżonej decyzji zarzuciła naruszenie:

1. art. 6b ust. 3 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, poprzez jego błędną wykładnię, polegającą na przyjęciu, że w dniu 20 września 2017 r. nie istniały zaległości zainteresowanej P. B. I. w stosunku do powódki, pomimo

że należności ujęte w wezwaniu do zapłaty o numerze: (...) były wymagalne według wiedzy powódki w danym dniu, opartej o dane pomiarowe przekazane jej przez operatora sieci dystrybucyjnej,

2. art. 77 § 1 w zw. z art. 80 k.p.a. polegające na zaniechaniu wszechstronnego rozważenia zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności przedłożonych dowodów z dokumentów w postaci umowy kompleksowej, wezwania do zapłaty, oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kompleksowej oraz faktur VAT, polegające na pominięciu okoliczności, że nawet gdyby powódka skorygowała rozliczenie należności, tj. kwota 2.601,84 zł która stanowi różnicę pomiędzy aktualnym rozliczeniem we wskazanym okresie w taryfie G12 a rozliczeniem w tożsamym okresie w taryfie G11, powiększałoby saldo należności na koncie P. B. I., co w przypadku wnioskodawczyni byłoby niekorzystne.

Powód wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji w całości, poprzez uznanie, że wstrzymanie dostaw energii było uzasadnione, ewentualnie uchylenie zaskarżonej decyzji oraz o zasądzenie od Pozwanego na rzecz Powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych oraz zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 kwietnia 2012 r., P. B. I. (dalej jako: „Wnioskodawczyni”, „Zainteresowana”) zawarła ze spółką (...) S.A. w G. (dalej jako: „Sprzedawca”, „Powód”) Umowę kompleksową nr(...). Strony ustaliły, że rozliczenia odbywać się będą według następujących zasad, cen i stawek opłat:

„8.a. z tytułu sprzedaży energii elektrycznej wg grupy taryfowej o symbolu G11, zgodnie z aktualną Taryfą lub Cennikiem Dostawcy,

8.b. z tytułu świadczenia usługi dystrybucji wg grupy taryfowej o symbolu G11, zgodnie z aktualną Taryfą Dystrybutora.”

Dowód: Umowa kompleksowa z 17 kwietnia 2012 r., k. 6-7 akt adm.

Wezwaniem do zapłaty z 20 czerwca 2017 r., znak: (...), Sprzedawca wezwał Wnioskodawczynię do uregulowania płatności z tytułu sprzedaży energii elektrycznej, wynoszących 4059.65 zł. Pismo dostało doręczone 13 lipca 2017 r.

Dowód: Wezwanie do zapłaty, k. 81 akt adm., Wydruk „śledzenie przesyłek” – k. 84 akt adm.

W Oświadczeniu z 4 sierpnia 2017 r. Sprzedawca poinformował o wypowiedzeniu umowy kompleksowej z 6 kwietnia 2006 r., w związku z nieuregulowaniem należności z tytułu sprzedaży energii elektrycznej w terminie wyznaczonym w wezwaniu do zapłaty.

Dowód: Oświadczenie z 4 sierpnia 2017 r., k. 112 akt adm.

W dniu 20 września 2017 r., (...) (dalej jako: „Operator”) otrzymał od Sprzedawcy zlecenie demontażu licznika i wstrzymania dostaw energii elektrycznej. Zlecenie to zostało przez Operatora zrealizowane w tym samym dniu.

Dowód: Zlecenie OT nr (...), k. 71 akt adm.

W związku z powyższym, Wnioskodawczyni – P. B. I., zwróciła się do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, z wnioskiem o rozstrzygnięcie sporu w trybie art. 8 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, dotyczącego nieuzasadnionego

wstrzymania dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości zlokalizowanej w miejscowości S. (...)((...)-(...) J.), na zlecenie (...) S.A. przez (...) S.A.

W ww. wniosku, Zainteresowana podniosła, że nie otrzymała pisemnego powiadomienia o zamiarze wstrzymania dostaw energii, w razie nieuregulowania zaległych i bieżących należności w okresie 14 dni od dnia otrzymania tego powiadomienia. Wskazała także, że w trakcie wstrzymania dostaw, nie brała udziału w czynnościach związanych z demontażem licznika i nie otrzymała stosownego protokołu.

Wysokość zaległości w dacie wstrzymania dostaw, została zakwestionowana przez Wnioskodawczynię. Rozliczenia za energię elektryczną zostały sporządzone według cen i stawek opłat przewidzianych dla grupy taryfowej G12, zamiast G11. Wnioskodawczyni zażądała zatem zwrotu kosztów poniesionych w latach 2012 - 2017 związanych z nabyciem produktu innego, niż wymieniony w obowiązującej umowie.

Dodatkowo, Wnioskodawczyni zakwestionowała prawidłowość wypowiedzenia wiążącej Strony umowy dotyczącej energii elektrycznej. Wskazała, że dopiero z korespondencji mailowej ze Sprzedawcą, dowiedziała się o wypowiedzeniu umowy z dnia 6 kwietnia 2006 r., która to umowa, zdaniem Wnioskodawcy, przestała obowiązywać z chwilą zawarcia aktualnie obowiązującej Umowy kompleksowej, tj. w dniu 17 kwietnia 2012 r.

Dowód: Wniosek z 21 listopada 2017 r., k. 1 akt adm.,

Wobec powyższego, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zawiadomił strony o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania energii elektrycznej, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne. Prezes URE wezwał Strony do złożenia szczegółowo wymienionych dokumentów i wyjaśnień i przedstawienia wniosków dowodowych.

Dowód: Zawiadomienie o wszczęciu postępowania z 15 stycznia 2018 r., k. 37 akt adm.

Strony odpowiedziały na ww. wezwanie.

Wnioskodawczyni podtrzymała dotychczasowe stanowisko. Dodała, że 19 grudnia 2017 r. został wymieniony układ pomiarowo i od tego dnia zużycie energii jest naliczane prawidłowo.

Dowód: Pismo Wnioskodawcy z 20 lutego 2018 r., k. 47 akt adm.

Operator potwierdził, iż dokonał wstrzymania dostarczania energii elektrycznej, na zlecenie Sprzedawcy.

Dowód: Pismo Operatora z 21 lutego 2018 r., k. 64 akt adm.

Sprzedawca wskazał, na zadłużenie występujące na koncie Odbiorcy, sięgające rozliczeń za okres od 16 kwietnia 2015 r. do 30 kwietnia 2017 r. Wyjaśnił, że ze względu na brak uregulowania należności wynikających z wezwania z 20 września 2017 r., nastąpiło wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do nieruchomości Odbiorcy połączone z demontażem licznika.

Dowód: Pismo Sprzedawcy z 21 lutego 2018 r., k. 79 akt adm.

W dniu 6 grudnia 2017 r., w wyniku interwencji Prezesa URE, nastąpiło wznowienie dostaw oraz montaż licznika. Wnioskodawczyni nie uregulowała zaległości. Dokonano zmiany grupy taryfowej, stosownie do umowy zawartej 17 kwietnia 2012 r.

Dowód: Pismo (...) z 21 lutego 2018 r., k. 65 akt adm.,

Zlecenie OT nr (...) – k. 77 akt adm.

Z przedłożonych przez Sprzedawcę dokumentów wynika, że zmiana grupy taryfowej powinna zostać dokonana 17 kwietnia 2012 r. Ponadto, sprzedawca wyjaśnił, że w wyniku błędu ludzkiego, do rzeczywistej wymiany układu pomiarowo-rozliczeniowego doszło dopiero 18 grudnia 2017 r.

Dowód: Pismo z 10 października 2018 r., k. 99 akt adm.

Decyzją z 2 grudnia 2021 r., zaskarżoną w niniejszym postępowaniu, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki postanowił stwierdzić, że wstrzymanie dostaw do nieruchomości Wnioskodawczyni, było nieuzasadnione.

Dowód: Decyzja z 2 grudnia 2021 r., k. 133 akt adm.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym i sądowym oraz fakty powszechnie znane, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 8 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne (dalej jako: p.e.), w sprawach spornych dotyczących, między innymi, przypadku nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania paliw gazowych lub energii rozstrzyga Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek strony.

Przepis art. 6b ustawy – Prawo energetyczne, reguluje warunki oraz zasady wstrzymania dostarczania paliw gazowych lub energii przez przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii. Zgodnie z art. 6b ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii może wstrzymać, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli:

- 1) w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że nastąpiło nielegalne pobieranie paliw lub energii;
- 2) odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności.

Przedsiębiorstwo energetyczne, któremu odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, powiadamia na piśmie odbiorcę paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym o zamiarze wstrzymania dostarczania paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, jeżeli odbiorca ten nie ureguluje zaległych i bieżących należności w okresie 14 dni od dnia otrzymania tego powiadomienia. (art. 6b ust. 3 p.e.)

Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, na żądanie sprzedawcy paliw gazowych lub energii wstrzymuje, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności. (art. 6b ust. 2 p.e.)

Kwestię sporną w niniejszej sprawie stanowiło ustalenie, czy uzasadnione było wstrzymanie dostaw energii elektrycznej, dokonane w dniu 20 września 2017 r., do obiektu Zainteresowanej, zlokalizowanego w miejscowości S.(...)

Sąd Okręgowy podzielił stanowisko wyrażone przez Prezesa URE w zaskarżonej decyzji. Niewątpliwie bowiem, okoliczności niniejszej sprawy nie uprawniały Powoda do wstrzymania dostaw energii elektrycznej.

W ocenie powodowej spółki, podstawą do wstrzymania dostaw energii elektrycznej do wskazanego obiektu była zaległość, objęta wezwaniem do zapłaty datowanym na dzień 20 czerwca 2017 r. Wobec braku uregulowania

niniejszego zadłużenia, Powód stwierdził, iż zaistniały przesłanki wynikające z przepisu art. 6b ust. 2 p.e. uprawniające przedsiębiorstwo do wstrzymania dostaw energii elektrycznej do obiektu Zainteresowanej.

Przede wszystkim należy wyjaśnić, że w dniu wstrzymania dostaw energii, Powoda i Zainteresowaną łączyła Umowa kompleksowa zawarta 17 kwietnia 2012 r., Nr (...). W postanowieniu 8.a) oraz 8.b) tej Umowy strony ustaliły, że rozliczenia z tytułu sprzedaży energii elektrycznej oraz z tytułu świadczenia usług dystrybucji odbywać się będą według cen i stawek opłat przewidzianych dla grupy taryfowej G11. Natomiast, jak ustalono, w okresie od kwietnia 2012 r. do grudnia 2017 r. Powód dokonywał rozliczeń za energię elektryczną według cen i stawek opłat przewidzianych dla grupy taryfowej G12, zamiast (wskazanej w umowie) – G11.

Słusznie zatem Zainteresowana kwestionowała wysokość zaległych opłat z tytułu dostaw energii elektrycznej, ponieważ kwoty wymienione w Wezwaniu, stanowiącym podstawę zlecenia wstrzymania dostaw, zostały przez Powoda naliczone nieprawidłowo. Tym samym, trafne było stwierdzenie Pozwanego, że Powód wystawił nieprawidłowy dokument pn. „Wezwanie do zapłaty” z 20 czerwca 2017 r., w którym wezwał Zainteresowaną do uregulowania płatności z tytułu sprzedaży energii elektrycznej, wynikających z piętnastu faktur, na łączną kwotę 4.059,65 zł.

Należy w tym miejscu przywołać treść art. 476 ustawy – Kodeks cywilny (dalej: k.c.), zgodnie z którym dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony – gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. Nie dotyczy to wypadku, gdy opóźnienie w spełnieniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Wobec powyższego, nieprawidłowe było uznanie przez Powoda, iż Zainteresowana pozostawała w zwłóce, ponieważ Zainteresowana nie spełniła świadczenia, którego zarówno wysokość, jak i tożsamość, była błędnie wskazana.

Zasadniczo, to po stronie Sprzedawcy istnieje obowiązek wykazania zwłoki z zapłatą należności za pobraną energię elektryczną przez Odbiorcę. Wstrzymanie dostarczania jest dopuszczalne jedynie w sytuacji, gdy odbiorca należności faktycznie nie uiścił 30 dni po terminie płatności i po uprzednim wystosowaniu przez przedsiębiorstwo energetyczne na piśmie do odbiorcy powiadomienia o pozostawaniu przez niego w zwłóce w płatnościach i wiążących się z tym konsekwencjach. Jednak, jak już wskazano wyżej, nie można mówić o zwłóce odbiorcy, jeżeli żądana przez przedsiębiorstwo energetyczne zaległa zapłata z tytułu dostaw energii jest należnością sporną, wynikającą – jak w niniejszej sprawie – z jej nieprawidłowego wyliczenia przez Sprzedawcę.

Procedura zawarta w przepisach prawa energetycznego – art. 6b ust. 1-4 jest obligatoryjna, a jej niezachowanie skutkować musiało stwierdzeniem o nieuzasadnionym wstrzymaniu dostaw energii elektrycznej.

Warto dodać, że źródłem praw i obowiązków stron w procesie dostarczania energii elektrycznej jest umowa sprzedaży energii elektrycznej lub umowa kompleksowa. W przedmiotowym postępowaniu, Umowa kompleksowa nie była przez Sprzedawcę wykonywana należycie, ponieważ wykonane zobowiązania nie odpowiadało temu, to strony ustaliły w treści Umowy. Zaś wstrzymanie dostaw energii elektrycznej, jest sankcją za niedotrzymanie warunków tej umowy. Trzeba zauważyć, iż w tym przypadku, działanie Powoda stanowiło wyraz niezachowania należytej staranności w zakresie podejmowanych czynności. Ze względu na to, że wstrzymanie dostaw energii stanowi bardzo dotkliwą sankcję, przedsiębiorstwo dysponujące tym uprawnieniem znajduje się poniekąd na uprzywilejowanej pozycji w stosunku do odbiorcy. Wyłącznie od decyzji przedsiębiorstwa zależy, czy w celu wymuszenia zapłaty należności sięgnie po najdalej idący środek w postaci "odcięcia" dostaw energii, czy też nie. Z takiego uprawnienia zatem powinno korzystać w sposób powściągliwy, zgodny z zawartą umową i jedynie w sytuacjach nie budzących wątpliwości, co do zaistniałego stanu faktycznego.

Sąd orzekający w niniejszym składzie, w pełni podziela i przyjmuje za swoje stanowisko wyrażone przez Sąd Apelacyjny w Warszawie, w uzasadnieniu wyroku z dnia 9 czerwca 2015 r. w sprawie o sygn. akt VI ACa 1121/14, który stwierdził, iż skoro możliwość wstrzymania dostaw jest uzależniona wyłącznie od decyzji przedsiębiorstwa, to podjęcie decyzji tak uciążliwej dla każdego odbiorcy, powinno być uczynione z zachowaniem zasad szczególnej staranności wymaganej

od przedsiębiorcy działającego na rynku regulowanym (Wyrok SA w Warszawie z 9.06.2015 r., VI ACa 1121/14, LEX nr 1820930.).

W związku z powyższym, Sąd stwierdził, iż zarzut naruszenia art. 6b ust. 3 P.e. należało uznać za bezpodstawny.

Nie zasługiwał na uwzględnienie również drugi zarzut odwołania, tj. art. 77 § 1 u zw. z art. 80 k.p.a. Po pierwsze należy wskazać na utrwalone w judykaturze stanowisko, że tego typu zarzuty są nieskuteczne przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, ponieważ Sąd ten nie może ograniczyć sprawy wynikającej z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowania sądowe. Celem postępowania nie jest przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego, ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy, której przedmiotem jest spór między stronami powstający dopiero po wydaniu decyzji przez Prezesa Urzędu. Postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradiktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zebrany w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia jednak stron możliwości zgłoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów, według zasad obowiązujących w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych. Sąd antymonopolowy jest sądem cywilnym i prowadzi sprawę cywilną, wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, w tym wypadku Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, według reguł kontradiktoryjnego postępowania cywilnego, a nie sądem legalności decyzji administracyjnej, jak to czynią sądy administracyjne w postępowaniu sądowno-administracyjnym. Tylko takie odczytanie relacji pomiędzy postępowaniem administracyjnym i postępowaniem sądowym może uzasadniać dokonany przez racjonalnego ustawodawcę wybór między drogą postępowania cywilnego i drogą postępowania sądowno-administracyjnego dla wyjaśnienia istoty sprawy (por. np.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 r., sygn. akt III CRN 120/91; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 r., sygn. akt I CKN 265/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 r., sygn. akt I CKN 351/99; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 r., sygn. akt I CKN 1036/98; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2005 r., sygn. akt III SZP 2/05). Jednakże, nawet gdyby przyjąć, że w postępowaniu administracyjnym doszło do uchybień proceduralnych, to zarzuty w tym zakresie nie mogą być skuteczne, o ile uchybienia te mogą być sanowane w toku postępowania sądowego mającego na celu merytoryczne rozstrzygnięcie sporu, bowiem tutejszy Sąd zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązku stron w postępowaniu dowodowym.

Po drugie zaś, nawet gdyby Sąd pominął powyższe stanowisko, należy wyjaśnić, że w niniejszej sprawie nie doszło do uchybień proceduralnych, które skutkować mogłyby uchYLENIEM lub zmianą zaskarżonej decyzji.

Mając na uwadze okoliczności niniejszej sprawy, Sąd podzielił stanowisko Prezesa URE, zgodnie z którym wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do obiektu zlokalizowanego w miejscowości S.(...) było nieuzasadnione.

Z tych wszystkich względów, Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oddalił odwołanie na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Z uwagi na oddalenie odwołania, należało powoda uznać za stronę, która przegrała proces i zasądzić od niego na rzecz pozwanego zwrot kosztów procesu, które w sprawie niniejszej obejmowały wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w minimalnej stawce 720,00 zł, ustalonej w oparciu § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Maciej Kruszyński